

ABSTRAKT

Tato bakalářská práce se zabývá dvěma psychologickými koncepty, kterými jsou moudrost a wellbeing. Za jeden z cílů si práce kladla adaptovat na české prostředí Sebeuposuzovací škálu moudrosti Jeffreyho Webstera a provést její pilotáž. Druhým cílem bylo prověřit, jestli existuje vztah mezi moudrostí a wellbeingem. Výzkumu se účastnilo 184 respondentů ve věku od 18 do 79 let. Moudrost byla měřena pomocí Sebeuposuzovací škály moudrosti, která je tvořena pěti subškálami – těmi jsou kritické životní zkušenosti, emoční regulace, vzpomínání a reflexe, humor, a otevřenost. Pro měření subjektivního wellbeingu byla využita Škála spokojenosti se životem a pro měření psychologického wellbeingu byla využita Škála vzkvétání. Sebeuposuzovací škála moudrosti měla v české populaci vysokou spolehlivost. Faktorová struktura dotazníku moudrosti byla ověřována s využitím metod analýzy hlavních komponent, explorační a konfirmační faktorové analýzy. Ukázalo se, že struktura neodpovídala předpokládaným pěti dimenzím, proto byla doporučena úprava položek a další testování na novém výzkumném vzorku. Český výzkumný soubor skóroval nejvýše v dimenzi humoru a dimenze otevřenosti se ukázala jako celkově nejslabší. Z hlediska wellbeingu byl náš soubor spíše šťastný. Nebyly nalezeny významné rozdíly mezi celkovou moudrostí a demografickými údaji. Mezi moudrostí a wellbeingem byla nalezena silná pozitivní korelace.

KLÍČOVÁ SLOVA

moudrost, wellbeing, SŠM, spokojenost se životem, vzkvétání